

Dosarul nr. 2ra-119/2022
2-20109089-01-2ra-28012022

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (M. Bușuleac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Bodrug Nicolae,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Bodrug Nicolae împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” cu privire la
anularea contractului de prestări servicii și restituirea sumei,
împotriva deciziei din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 07 septembrie 2020, Bodrug Nicolae a înaintat cerere de chemare în
judecată împotriva SA „Moldtelecom” privind anularea contractului de prestări
servicii nr. 5092665 din 07 martie 2007 și restituirea sumei.

În motivarea cererii a indicat că, la 07 martie 2007 între Bodrug Nicolae și SA
„Moldtelecom” a fost încheiat contractul de prestări servicii pentru numărul de
telefon xxxx. Pe parcursul a 2 luni a fost achitat contractul a câte 270,00 lei lunar.
La 11 august 2007, dânsul a fost reținut și condamnat în baza art. 195
alin. (2) din Codul penal, la 15 ani privațiune de libertate. Fiind nevoit să rezilieze
contractul, dar mai întâi a achitat încă 1220,63 de lei pentru telefonul eliberat.

Reclamantul a invocat că, la 23 iulie 2009 Judecătoria Sângerei a emis
ordonanță prin care a fost încasată datoria în sumă totală de 5540,63 de lei și taxa
de stat în sumă de 135,00 de lei. Despre această ordonanță a fost înștiințat la 22
noiembrie 2019 de către executorul judecătoresc Romah Oleg, fiind impus să
achite suma de 5540,60 de lei și cheltuielile executorului judecătoresc în sumă de
1074,00 de lei. S-a adresat directorului SA „Moldtelecom”, cu o plângere în care a
indicat că contractul a fost reziliat în luna septembrie 2007.

Prin răspunsul companiei SA „Moldtelecom” din 14 martie 2020 i s-a
comunicat lui Bodrug Nicolae că dânsul a deținut numărul de telefon „Unite” xxxx
și urmează să achite suma de 4320,00 de lei + 135,00 de lei taxa de stat.

Reclamantul a menționat că, contractul a fost încheiat cu numărul de telefon xxxx, după care a apărut un alt număr de telefon xxxx cu o altă sumă de 4320,00 lei și taxa de stat 135,00 lei, fapt indicat în factura nr. 002149 din 07 martie 2007 la numărul de telefon xxxx și factura nr.045832 din 04 septembrie 2007 cu alt număr de telefon xxxx.

Reclamantul a relatat că, timp de 10 ani de zile nu a cunoscut că are datorie la SA „Moldtelecom”, ca numai după eliberare din Penitenciarul nr. 6 Soroca să primească citație pentru a se prezenta în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 08 iunie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Bodrug Nicolae împotriva SA „Moldtelecom” cu privire la anularea contractului de prestări servicii și restituirea sumei.

Prin decizia din 14 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de apel depusă de Bodrug Nicolae și menținută hotărârea din 08 iunie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, analizând condițiile generale ale contractului de prestare a serviciilor de telefonie mobilă standardul CDMA, la pct. 6 sunt clar stipulate condițiile de reziliere a contractului, mai mult, la pct. 6.2.2 este indicat că în cazul în care contractul este reziliat de către client sau din vina clientului înainte de expirarea perioadei minime contractuale specificate în contract la conectare, clientul va achita adăugător operatorului o penalitate în mărimea sumei de abonament pentru lunile rămase până la expirarea duratei minime a contractului, specificată inițial în contractul de conectare.

Astfel, Bodrug Nicolae fiind parte a contractului de prestare a serviciilor și având obligația de a plăti contravaloarea acestor servicii conform condițiilor contractuale, nu și-a executat obligațiile în urma încheierii acestui contract, în acest sens fiind emisă ordonanța Judecătoriei Sângerei din 23 iulie 2009. Instanța de fond corect a constatat că Bodrug Nicolae nu a prezentat instanței probe în confirmarea pretențiilor precum că contractul de prestări servicii încheiat între Bodrug Nicolae și SA „Moldtelecom” este nul și urmează a fi anulat în circumstanțele descrise în prezenta cauză.

Curtea de Apel Bălți a constatat, că apelantul nu a prezentat instanței de apel probe care ar confirma temeinicia pretențiilor înaintate și anume că, contractul de prestare a serviciilor nr. 5092665 din 03 iulie 2007 urma a fi declarat nul pe motiv că anterior contractul dat a fost reziliat la cererea lui Bodrug Nicolae.

La 29 decembrie 2021, data de pe plicul poștal, Bodrug Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu restituirea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că, la adoptarea deciziei instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate în cererea de apel, au fost aplicate eronat normele dreptului material și procedural, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Recurentul a indicat că nu s-a folosit deloc de serviciile SA „Moldtelecom” și că compania ilegal a încheiat contractul, astfel, concluziile instanței de apel fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei.

La 28 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de către Bodrug Nicolae, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de

însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 198).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 14 decembrie 2021.

La data de 21 decembrie 2021, a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 29 decembrie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

La 24 februarie 2022, SA „Moldtelecom”, a depus referință prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului declarat de Bodrug Nicolae.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se

invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Bodrug Nicolae, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Bodrug Nicolae.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Maria Ghervas

Victor Burduh